

آشنائی با بازار بیمه اندونزی

از: آیت کریمی

دارد و مسئولین را ترغیب به تهیه آن و ارائه جهت تصویب نموده در درجه اول نیاز صنعت بیمه می باشد که اولاً " اطمینان بیشتری به بیمه گذاران صنعت داده شود که آنها تحت حمایت کامل هستند و قانون از حقوق آنها دفاع می نماید ، ثانیاً " زمینه های رشد و توسعه صنعت بیمه فراهم شود و نهایتاً " اینکه به مقامات کنترل کننده صنعت بیمه اختیارات لازم داده شود که بتوانند در صورت ایجاد مشکلی برای مؤسسات بیمه و یا شرکت بخصوص فعالیت او را تحت کنترل داشته و نگذارند به حقوق بیمه گذاران لطمه وارد شود تا سلامت بازار حفظ گردیده و بقیه مؤسسات بتوانند به فعالیت سازنده خود ادامه دهند .

سیمای فعلی صنعت بیمه بیمه های عمومی (غیر زندگی)

مقدمه

مؤسسات بیمه جزو مؤسسات مالی بشمار می آیند که نقش مهمی در تحت پوشش قرار دادن ریسکهای بیمه ای ، جمع آوری سرمایه و بکارگیری این سرمایه ها در انواع سرمایه گذاریها بازی میکنند علاوه بر آن صنعت بیمه کمک بزرگی برای دولت محسوب میگردد زیرا سرمایه گذاری مؤسسات بیمه شانس اشتغال بیکاران را بالا برده و درصد بیکاری را در کشور پائین می آورد فعالیت شرکتهای بیمه در رشته اموال موجب تحت پوشش قرار گرفتن اموال و دارائیهای کشور در مقابل خطرات آتش سوزی ، حمل و نقل دریائی و زمینی ، خطوط هواپیمائی ، متفرقه و غیره میگردد بمنظور ارائه اطلاعات اجمالی در این زمینه در مورد بازار اندونزی مطلب زیر می تواند کمک مؤثری باشد .
این مطلب براساس جدول شماره ۱ که آمار آخرین

آغاز صنعت بیمه در کشور اندونزی به سال ۱۹۱۲ بر میگردد در این سال اولین شرکت تعاونی بیمه عمر بنام **Asuransi Jiwa Bersama Bumi Putera** که بعدها بنام **AJB 1912** نامیده شد در مرکز جاوا تأسیس گردید از آن به بعد این کشور فعالیت در هر دو زمینه بیمه های اشخاص و اشیاء را آغاز نمود و سرمایه گذاران کشور را تشویق به سرمایه گذاری و تأسیس شرکتهای بیمه جدید کرد . در کشور اندونزی صنعت بیمه جزو مؤسسات پولی محسوب نمیکرد و جزو مؤسسات مالی و خدماتی است . در این کشور نظارت بر فعالیت مؤسسات بیمه و هدایت امر بیمه در بازار و صدور گواهی اجازه تأسیس شرکت و نحوه فعالیت آنها بعهدہ وزارت دارائی است و مدیریت مؤسسات مالی این وزارتخانه کلیه وظایف فوق الذکر را بعهدہ داشته و بنام کمیسیونر بیمه کشور محسوب میگردد .

(Insurance Commissioner of the Country)

در حال حاضر صنعت بیمه در این کشور تحت مقررات و قوانین دولتی اداره میگردد قانون جدید بیمه بمنظور تحرک بخشیدن به فعالیت صنعت بیمه تهیه شده و هم اکنون در پارلمان این کشور در حال بررسی و تصویب است . این کشور فعالیت صنعت بیمه را تخصصی کرده ولی فراتر از این قدمی برداشته نشده در آنجا شرکت های بیمه در رشته های عمر ، اموال ، اجباری (براساس قانون) همچنین مؤسسات واسطه ای (نمایندگان و دلالان) در امر بیمه فعالیت دارند شرکتهای بیمه در این کشور براساس مالکیت به سه گروه شرکتهای دولتی که سرمایه آنها متعلق بدولت بوده ، شرکتهای خصوصی و شرکتهای بیمه با مشارکت سرمایه گذاران خارجی تقسیم میگردد .

فلسفه ای که پشت سر قانون جدید بیمه وجود

حداقل سرمایه پرداخت شده ۳۰ میلیون روپیه باید باشد.

سپرده‌های قانونی (STATUTORY DEPOSITS)

بموجب قانون شرکتهای بیمه غیرزندگی، انگائی و شرکتهای واسطه بیاد ۲۰ درصد سرمایه پرداخت شده خود را نزد بانک دولتی بعنوان سپرده واگذار نمایند این بانک از طرف وزارت دارائی مأمور سرمایه‌گذاری این سپرده‌ها بنفع شرکتهای واگذارنده می‌باشد. شرکتهائی که با مشارکت سرمایه‌گذاران خارجی تأسیس میگردند و اکثریت سهام آن متعلق به خارجیان می‌باشد نیز ۲۰۰۰۰۰۰ دلار بعنوان سپرده نزد بانک آندونزی واریز نمایند این بانک از طرف وزارت دارائی مسئولیت اداره این ذخایر را بعهده دارد.

حق بیمه‌ها

اقتصاد کشور آندونزی با توجه به توسعه و فعالیت در اکثر زمینه‌ها رشد روزافزونی را طی می‌نماید و با توجه به پیشرفتهای جاری این کشور صنعت بیمه نیز در این توسعه اقتصادی نقش فعال داشته و حق بیمه‌هایی که مؤسسات بیمه‌های غیرزندگی و انگائی خود می‌نمایند بطور مداوم در حال افزایش می‌باشد. درآمد ناخالص حق بیمه در رشته‌های غیرزندگی و انگائی برای سال ۱۹۸۳ برابر ۴۴۷/۵ میلیارد روپیه آندونزی بوده که مؤسسات بیمه‌های غیرزندگی ۳۰۶/۴ میلیارد روپیه و شرکتهای انگائی (شامل عملیات تکثری قبولی از خارج) ۸۷/۱ میلیارد روپیه حق بیمه را نصیب خود نمودند.

برای سال ۱۹۸۴ درآمد حق بیمه ناخالص برابر ۴۷۲/۲ میلیارد روپیه گزارش شده که از این مقدار شرکتهای بیمه غیرزندگی ۳۸۷ میلیارد روپیه بدست آوردند که بیمه آتش‌سوزی در میان این رشته‌ها بیشترین سهم را داشته و بقیه رشته‌ها بترتیب بیمه‌های حوادث و متفرقه، حمل و نقل دریائی (کالا و کشتی) در ردیفهای بعدی قرار دارند ضمناً^{۱۱} خالص حق بیمه دریافتی شرکتهای بیمه غیرزندگی و شرکتهای انگائی برابر ۱۴۷/۴ میلیارد روپیه بوده که از این مقدار ۱۰۵/۶ میلیارد آنرا شرکتهای غیرزندگی و بقیه آن که برابر ۴۱/۸

۵ سال فعالیت صنعت که آمار آن در دسترس قرار گرفته تهیه و تنظیم شده است. اعتبار مجوز فعالیت شرکتهای بیمه غیرزندگی، انگائی، بروکری و مؤسسات کارشناسی یکساله است که در صورت درخواست مؤسسه مربوطه برای سال بعد نیز قابل تمدید می‌باشد. مجوز فعالیت نمایندگیها و آژانسهای خسارجی که در امر بیمه‌های اموال اشتغال دارند یکبار صادر میشود و پس از تصویب و صدور اجازه فعالیت نیاز به تمدید مجدد ندارند.

بر اساس قانون فعلی سرمایه شرکتهای بیمه شامل موارد زیر می‌باشد:

۱- بیمه‌های غیرزندگی

الف - شرکتهائی که بعد از سال ۱۹۸۴ تأسیس یافته‌اند و در جا کار تا پایتخت آندونزی مستقر می‌باشند سرمایه پرداخت شده آنها ۱/۵ میلیارد روپیه آندونزی (هرده هزار روپیه آندونزی برابر ۶ دلار آمریکا می‌باشد) برابر ۹۰۰۰۰۰ دلار آمریکا باید باشد.

ب - شرکتهائی که بین سالهای ۱۹۸۱ تا ۱۹۸۳ تأسیس شده‌اند اعم از اینکه در جا کار تا و یا خارج از جا کار تا واقع شده باشند سرمایه پرداخت شده آنها باید ۵۰۰ میلیون روپیه (برابر ۳۰۰ هزار دلار آمریکا) باشد.

ج - آن دسته از مؤسسات بیمه که قبل از سال ۱۹۸۱ تأسیس شده و سرمایه آنها کمتر از ۵۰۰ میلیون روپیه آندونزی است باید سرمایه پرداخت شده خود را ظرف ۲ سال به ۵۰۰ میلیون روپیه افزایش دهند.

۲- شرکتهای انگائی

بر اساس قانون سرمایه پرداخت شده شرکتهای بیمه انگائی باید ۳ میلیارد روپیه آندونزی باشد.

۳- شرکتهای واسطه (Broker Companies)

حداقل سرمایه پرداخت شده ۱۰۰ میلیون روپیه باید باشد.

۴- مؤسسات کارشناسی خسارت (Adjuster Companies)

(Loss) حداقل سرمایه پرداخت شده ۵۰ میلیون روپیه باید باشد.

۵- نمایندگیهای کل (General Agents)

میلیارد روپیه می باشد توسط شرکتهای بیمه اتکائی دریافت گردیده است .

در سال ۱۹۸۴ از کل حق بیمه خالص که ۱۴۸/۵ میلیارد روپیه بوده دریافتی شرکتهای بیمه غیرزندگی برابر ۱۱۰/۹ میلیارد روپیه و دریافتی شرکتهای اتکائی برابر ۳۷/۶ میلیارد روپیه گزارش گردیده جدول شماره ۲ روند رشد حق بیمه را نشان میدهد .

شتاب و افزایش و رشد فعالیت صنعت بیمه کشور اندونزی همگام با رشد و توسعه اقتصادی در تمام زمینهها امکان و احتمال وقوع خسارات را نیز بالا برده از آنجائیکه تعداد ریسکهای بیمه‌ای در رشته‌های غیر زندگی افزایش یافته متعاقب آن تواتر خسارات را نیز باعث گردیده و این روند افزایش میزان و تواتر خسارات را از میزان و تعداد خسارتهائی که بوقوع پیوسته میتوان مشاهده نمود . حق بیمه ناخالص در سال ۱۹۸۳ به ۲۴۹/۳ میلیارد روپیه رسید که از این تعداد ۱۹۰/۸ میلیارد آن به بیمه‌های غیرزندگی و بقیه ۵۸/۵ میلیارد روپیه سهم بیمه‌های اتکائی می باشد . خالص خسارات پرداختی ۶۲/۲ میلیارد روپیه بوده که از این میزان خسارات پرداختی ۳۷/۲ میلیارد آن سهم بیمه‌های غیرزندگی و بقیه ۲۵ میلیارد روپیه مربوط به بیمه‌های اتکائی است .

در سال ۱۹۸۴ میزان خسارت ناخالص به ۳۶۶/۶ میلیارد روپیه افزایش یافت که مبلغ ۲۴۰/۳ میلیارد آن سهم بیمه‌های غیرزندگی و ۱۲۶/۳ میلیارد روپیه مربوط به بیمه‌های اتکائی می باشد که در این رابطه خالص خسارات پرداختی جمعا " ۵۷/۲ میلیارد روپیه بوده که بیمه‌های غیرزندگی ۳۵/۷ و بیمه‌های اتکائی ۲۲/۱ میلیارد از آنرا به خود اختصاص دادند . بررسی و مشاهدات آماری و اطلاعات ۵ سال گذشته نشان میدهد که افزایش قابل توجهی در میزان خسارات واقعه بخصوص در رشته آتش سوزی بوجود آمده که نحوه رشد و توزیع آنرا بین رشته‌های مختلف بیمه‌ای میتوان از جدول شماره ۲ مشاهده کرد .

کل دارائیهای شرکتهای بیمه غیرزندگی و بیمه‌گران اتکائی در سال ۱۹۸۳ برابر ۴۶۴/۵ میلیارد محاسبه گردیده که از این مقدار اموال و دارائی شرکتهای بیمه غیرزندگی برابر ۳۴۹/۵ و دارائی شرکتهای

اتکائی برابر ۱۱۵ میلیارد روپیه بوده است ضمناً در این رابطه نسبت دارائیهای جاری و نقدینگی و سرمایه‌گذاری برابر ۸۸/۶ درصد در مقابل آن دارائیهای ثابت و غیره این مؤسسات ۱۱/۴ درصد بوده است یکی از ابزارهای اندازه‌گیری این نوع مؤسسات مالی که حرفه اصلی آن جمع‌آوری سرمایه و نحوه مدیریت و ارائه سرویس به بیمه‌گذاران می باشد چگونگی سرمایه‌گذاری و میزان بازدهی این نوع سرمایه‌گذاران و ارتباط آن با سرمایه‌گذاری کل صنعت بیمه است میزان کل سرمایه‌گذاری شرکتهای بیمه غیرزندگی و شرکتهای اتکائی در سال ۱۹۸۳ برابر ۱۵۹/۹ میلیارد روپیه گزارش گردیده . یکسال بعد یعنی در سال ۱۹۸۴ کل میزان سرمایه‌گذاری مؤسسات فوق‌الذکر از ۱۵۹/۹ میلیارد روپیه به ۲۴۸/۹ میلیارد روپیه افزایش یافت که از این مقدار ۲۳۰/۷ میلیارد روپیه آن بعنوان سپرده‌های ثابت و مابقی که ۱۸/۲ میلیارد روپیه باشد بصورت اوراق بهادار و سهام سرمایه‌گذاری بوده است تا سال ۱۹۸۴ مقررات ویژه‌ای در مورد نحوه و چگونگی سرمایه‌گذاری مؤسسات بیمه وجود نداشت ولی از آنجائی که سرمایه‌گذاری مؤسسات بیمه دارای اهمیت می باشد و در حقیقت این سرمایه‌ها برای اجرای تعهدات بیمه‌گر در مقابل بیمه‌گذار از یکطرف و بیمه‌گر اتکائی در مقابل بیمه‌گر و اگذارنده از طرف دیگر می باشد . بنابراین باید سرمایه‌گذاری در کانالهای خاصی هدایت شود که هم قابل اطمینان بوده و هم اینکه سهولت بتوان تبدیل به نقد کرد تا خسارات بیمه‌گذاران در اسرع وقت تسویه و پرداخت گردد بدین منظور سازمان نظارت‌کننده در این سال درخواست نمود که مقررات متحدالشکلی برای سرمایه‌گذاری مؤسسات بیمه وضع شود که تمام سرمایه‌گذاریهای صنعت بیمه هماهنگ با آن مقررات انجام پذیرد . براساس اطلاعات سال ۱۹۸۴ در مورد سرمایه‌گذاری سال ۱۹۸۳ مبلغ سرمایه‌گذاری ۱۵۹/۹ میلیارد روپیه بوده که بترتیب زیر صورت پذیرفته است .

سپرده‌های قانونی	۵/۵ درصد
سایر سپرده‌ها	۷۹/۵ درصد
اوراق بهادار	۱۰/۷ درصد
سایر سرمایه‌گذاریها	۴/۳

ذخایر فنی

ذخایر فنی براساس مقرراتی که در این زمینه وجود دارد انجام پذیرفته که برای سال ۱۹۸۴ بصورت زیر گزارش گردیده .

الف - ذخایر حق بیمه

آتش سوزی	۴۰ درصد
حمل و نقل (کالا)	۳۰ درصد
بدنه کشتی	۵۰ درصد
سایر رشته‌ها	۴۰ درصد

ب - ذخایر خسارات

ذخایر خسارات از مابه‌التفاوت میزان خسارات اعلام شده و خسارات پرداخته شده بدست می‌آید میزان پرداخت خسارات بموجب تصمیم کمیته متخصصین خسارت هر شرکت انجام میگیرد .

در سال ۱۹۸۳ کل ذخایر فنی برای مؤسسات بیمه‌های غیر زندگی و اتکائی ۱۴۵/۵ میلیارد روپیه بوده که از این رقم ارزش ذخایر شرکت‌های بیمه غیر زندگی ۶۷/۱ میلیارد و ارزش ذخایر فنی بیمه‌گران اتکائی برابر ۷۸/۴ میلیارد روپیه برآورده شده که برای سال ۱۹۸۴ میزان ذخایر فنی مؤسسات فوق‌الذکر از ۱۴۵/۵ میلیارد روپیه به ۱۶۸/۸ میلیارد روپیه افزایش یافت .

سرمایه پرداخت شده و ارزش دارائیهای خالص

جمع سرمایه پرداخت شده توسط شرکت‌های بیمه غیر زندگی و بیمه‌گران اتکائی در سال ۱۹۸۳ برابر ۴۸/۸ میلیارد روپیه بوده که از این مقدار بخش بیمه‌های غیر زندگی ۴۱/۵ میلیارد و بیمه‌های اتکائی ۷/۳ میلیارد روپیه را بخود اختصاص دادند .

با توجه به روند رشد و توسعه بازار در رشته‌های فوق‌الذکر سرمایه پرداخت شده برای سال ۱۹۸۴ به ۱۱۲/۸ میلیارد روپیه در مقابل ۴۸/۸ میلیارد روپیه سال ۱۹۸۳ رسید که از افزایش عمده‌ای برابر ۱۳۱ درصد نسبت به سال قبل داشته است . این افزایش در اثر عوامل متعددی بشرح زیر صورت گرفته است .
- دولت توسط وزارت دارائی که مدیریت و کنترل مؤسسات مالی را بعهده دارد به تمام شرکت‌های بیمه دستور داده که ظرف دو سال باید سرمایه پرداخت شده خود را به ۵۰۰ میلیون روپیه افزایش دهند و

از طرف دیگر شرکت‌های جدیدی در جا کارتا پایتخت اندونزی در رشته‌های غیر زندگی تأسیس یافته‌اند که حداقل سرمایه پرداخت شده آنها باید ۱/۵ میلیارد روپیه باشد .

در سال مالی ۱۹۸۳ ارزش خالص دارائی مؤسسات بیمه غیر زندگی و اتکائی برابر ۶۴/۱ میلیارد روپیه بوده که این رقم برای سال ۱۹۸۴ به مبلغ ۱۶۴/۷ میلیارد روپیه افزایش یافته جدول شماره ۳ افزایش و رشد سرمایه پرداخت شده و خالص ارزش دارائیهای مؤسسات بیمه غیر زندگی و اتکائی را نشان می‌دهد .

سایر عوامل

الف : قانون بیمه

تاکنون در اندونزی قانون مدونی در مورد بیمه وجود نداشته تمام مقرراتی که کنترل ، نظارت و هدایت امر بیمه را در این کشور بعهده داشته و اکنون نیز تا تصویب قانون جدید که در پارلمان در دست بررسی است بر همان اساس اداره میگردد قوانین مربوط به ریاست جمهوری ، دولتی و وزارت دارائی است .

ب : واسطه‌گری

بروکرها و نمایندگان بیمه نقش بسیار فعالی در بازار بیمه اندونزی دارند گویای این مطلب افزایش تعداد نمایندگان و شرکت‌های بروکری و میزان حق بیمه‌ای که توسط آنها جمع آوری و به صنعت بیمه سرازیر می‌گردد می‌باشد که این حرکت در این بازار بطور مرتب در حال پیشرفت است .

در حال حاضر تعداد مؤسسات بروکری در اندونزی ۳۲ شرکت می‌باشند که حاصل فعالیت آنها ۳۴/۲ میلیارد روپیه حق بیمه ناخالص در سال ۱۹۸۲ بوده که این رقم برای سال ۱۹۸۴ به ۵۹/۷ میلیارد روپیه افزایش یافته است جدول شماره ۲ میزان رشد تعداد مؤسسات بروکری و حق بیمه ناخالص تولید شده آنها را نشان میدهد .

ج - بیمه‌های اتکائی خارجی

براساس مصوبه شماره ۶۵ مورخ ۱۹۶۹ ریاست جمهوری کلیه اموال واقع در داخل اندونزی باید در بازار داخلی بیمه شوند این قانون هنوز معتبر بوده و در اجرا ، مشکلاتی را بدنبال داشته است و نیازهای

دارائی است و این وزارتخانه موظف است بطور مستمر از فعالیت آنها بازدید بعمل آورده تا از رعایت اصول و ضوابط بیمه‌ای حاکم بر بازار اطمینان حاصل نماید. بازرسی مستقیم مؤسسات بیمه بموجب مصوبه ۱۰۷ مورخ ۱۹۸۳ دولت انجام میگردد که در سال ۱۹۸۵ سومین بازرسی مستقیم از شرکتهای انجام و گزارش آن تهیه و ارسال گردید.

اطلاعاتی که اخیراً "منتشر شده دال بر اینست که ۷۰ درصد شرکتهای بیمه با اضافه شعبات آنها بازرسی گردیده و ۳۰ درصد بقیه نیز در حال بررسی می باشند. برای بررسی فنی شرکتهای بیمه نیز فرمول و روشهای کنترل متداول در کشورهای دنیا توسط سازمان نظارتی در اندونزی اعمال میگردد.

بیمه صادرات و بیمه تضمین اعتبار صادرات (Export Insurance and Export Credit Insurance) برای تشویق صادرات غیر نفتی کشور دولت کوشش میکند بیمه صادرات و بیمه تضمین اعتبار صادرات را برای صادرکنندگان تأمین نماید.

بیمه تضمین اعتبار صادرات (Export Insurance) بیمه‌ای است که دولت برای صادرکنندگان تهیه دیده و دامنه پوشش این نوع بیمه‌ریسی است که اگر بانک اعتبار دهنده برای صادرات به دلایلی نتواند اعتبار مربوطه بپردازد بیمه‌آرنا تأمین می نماید.

بیمه صادرات

بیمه صادرات نیز یک نوع بیمه‌ای است دولتی که به احتمال عدم پرداخت وجه صادرات از طرف واردکننده خارجی پوشش میدهد.

از آنجائیکه تاکنون سازمان بیمه صادرات و بیمه تضمین اعتبار صادرات تأسیس نگردیده براساس مصوبه شماره ۳۲ مورخ ۱۹۸۲ دولت شرکت بیمه اعتبارات اندونزی از سال ۱۹۸۲ مأمور اجرای این نوع بیمه‌ها گردیده که بنام دولت آنها را اجرا نماید. بنابراین در اینصورت شرکت بیمه اعتبارات اندونزی بعنوان بیمه‌گر قرارداد از طرف و بنام دولت محسوب شده و بانک مربوط در بیمه تضمین اعتبار صادرات و صادرکنندگان در بیمه صادرات بنام بیمه‌گذاران امید میشوند. اخیراً " شرکت دولتی جدیدی بنام Indonesia (ASEI)

روزمره کشور ایجاب می نماید که باید این قانون تعدیل شده تا بتواند جوابگوی مشکلاتی روزمره صنعت بیمه باشد. براساس مصوبه شماره ۵۷۸ مورخ ۱۹۶۹ هیئت دولت در صورتیکه امکان ارائه پوشش اتکائی در داخل کشور نباشد حداکثر تا ۲۵ درصد واگذاری اتکائی به خارج مجاز است و اگر مورد خاصی وجود داشته باشد که نیاز به اتکائی بیشتر از ۲۵ درصد داشته باشد برای مازاد بر ۲۵ درصد آن موافقت وزارت دارائی الزامی است.

ح: تعرفه صدور آتش سوزی

در کشور اندونزی تنها تعرفه متحدالشکلی که برای بازار در رشته‌های غیر زندگی وجود دارد تعرفه بیمه آتش سوزی است این تعرفه توسط وزارت دارائی تصویب و برای اجرا به بازار ابلاغ گردیده و کارمزد این تعرفه و تغییرات آن باید به تأیید مدیر کل امور پولی کشور برسد نظارت بر اجرای این تعرفه را کمیته‌ای بعهده دارد که از مسئولین وزارت دارائی و شرکتهای بیمه انتخاب میگرددند، تهیه تعرفه بیمه اتومبیل بعهده شورای بیمه اندونزی بوده و در سایر رشته‌ها نیز تعرفه موجود نیست.

خ: تربیت نیروی انسانی متخصص

برای رسیدن به مرز خودکفائی از نظر نیروی انسانی متخصص برای صنعت بیمه کشور و انتقال تکنولوژی بیمه به متخصصینی و پرسنل داخلی و انتقال مستمر تکنیکهای جدید بیمه‌ای دولت متخصصین خارجی را که در مؤسسات مختلف بیمه‌ای بعنوان مشاورین فنی فعالیت دارند ملزم نموده که در دوره‌های آموزشی بطور فعال شرکت نموده و نسبت به تربیت متخصصین داخلی و انتقال تکنیکهای بیمه‌ای تلاش نمایند و همزمان با آن متخصصین و مدیران داخلی در آموزشهای خارج از کشور نیز باید شرکت کنند. مدیران صنعت بیمه در این کشور مجاز به داشتن شغل دوم نیستند و باید بطور تمام وقت خدمت نمایند.

بازرسی مستقیم و غیر مستقیم از فعالیت مؤسسات بیمه

نظارت بر نحوه فعالیت آنها و اطمینان از رعایت مقررات قانونی و حمایت از حقوق بیمه‌گذاران و نحوه رسیدگی و پرداخت خسارت توسط شرکتهای بعهده وزارت

میشد که در سال ۱۹۸۰ به جرگه کشورهای با درآمد متوسط پیوست. لذا صنعت بیمه نیز بدنبال این رشد اقتصادی به پیشرفتهائی نائل آمده ولی شایان ذکر است که این صنعت هنوز در ابتدای راه است و برای رسیدن به ظرفیت نهائی بازار راه طول و درازی را در پیش دارد. هم اکنون صنعت بیمه این کشور با ۲۰ درصد ظرفیت بازار فعالیت دارد پرواضح است که کارهای زیادی در این بازار برای توسعه فعالیتهای بیمه‌ای لازم است که انجام پذیرد.

برای مثال صنعت بیمه باید سرمایه‌گذاری در این صنعت را تشویق نموده و از سرمایه‌داران دعوت نماید که در این رشته به فعالیت بپردازند و نتیجه آن این خواهد بود که تولید حق بیمه ناخالص بالا رود و از طرفی از آنجائیکه بیمه برعکس کالا خدمتی است که فروخته میشود لذا نیروی انسانی در آن بسیار مهم است. بنابراین باید تلاش و همت دست‌اندرکاران بازار برای تربیت نیروی انسانی ماهر و متخصص بکار گرفته شود و این یک اصل است که بدون داشتن نیروی متخصص صنعت بیمه به اهداف خود در آینده نائل نخواهد آمد.

Edsopor تأسیس گردیده که این دو نوع بیمه را از شرکت فوق‌الذکر تحویل گرفته و اجرا می‌نماید.

چشم‌انداز آینده صنعت بیمه در اندونزی
در سالهای آینده کشور اندونزی شاهد شکوفائی و رشد اقتصادی خواهد بود که در آنصورت فرصت مناسبی برای رشد صنعت بیمه خواهد بود چون ریسکهای جدیدی را پیش روی خود خواهد داشت که بدانها پوشش دهد در حال حاضر صنعت بیمه این کشور با ۲۰ درصد ظرفیت بازار فعالیت می‌نماید که دلایل زیادی را میتوان برای آنها ذکر نمود ولی یکی از عمده‌ترین آنها اینست که مردم کشور اندونزی بیمه را بعنوان یک نیاز زندگی نمی‌شناسند بلکه آنرا یک نوع کالای لوکس بشمار می‌آورند لذا صنعت بیمه این کشور زمینه‌های زیادی برای پیشرفت و ترقی دارد.

نتیجه

مثل تمام کشورهای دنیا که بیمه همیشه در پی رشد و توسعه اقتصادی رشد می‌یابد اندونزی نیز کشوری است که در سال ۱۹۶۹ جزء کشورهای کم درآمد محسوب

جدول شماره ۱

تعداد شرکتها	۱۹۸۱	۱۹۸۲	۱۹۸۳	۱۹۸۴	۱۹۸۵
۱- تعداد شرکتهای به ثبت رسیده	۶۲	۶۲	۶۵	۶۵	۶۶
شرکتهای دولتی	۱	۱	۱	۱	۱
شرکتهای خصوصی	۴۹	۴۹	۵۲	۵۲	۵۳
شرکتهای با مشارکت خارجی	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲
۲- تعداد شرکتهای انگاشی به ثبت رسیده	۳	۳	۳	۳	۳
شرکتهای دولتی	۲	۲	۲	۲	۲
شرکتهای خصوصی (تابعیت اندونزی)	۱	۱	۱	۱	۱
۳- تعداد بروکرها	۱۵	۱۶	۲۳	۲۹	۳۲
۴- تعداد آژانسها	۵۱	۱۱۰	۱۳۶	۱۳۶	۱۳۳
۵- تعداد شرکتهای کلرشناسی خسارت	۷	۸	۸	۸	۸
۶- تعداد ادارات نمایندگی	۵	۵	۶	۶	۶
۷- تعداد مؤسسات مشاوره	۱	۱	۱	-	-

اطلاعات فنی (به میلیارد روپیه)

جدول شماره ۲

۱۹۸۴	۱۹۸۳	۱۹۸۲	۱۹۸۱	۱۹۸۰	۱- شرکتهای بیمه (شامل کارهای غیر مستقیم)
۳۸۷	۳۶۰/۴	۲۹۴/۵	۲۲۴/۵	۱۷۱/۵	حق بیمه ناخالص
۱۱۰/۹	۱۰۵/۶	۸۵/۹	۸۱	۶۴/۶	حق بیمه خالص
۲۴۰/۳	۱۹۰/۸	۱۱۹/۹	۹۸/۴	۶۷/۷	خسارت ناخالص
۳۵/۷	۳۷/۲	۳۰	۲۳/۳	۱۷/۳	خسارت خالص
%۶۲/۰۹	%۵۲/۹۵	%۴۰/۷۰	%۴۳/۸۳	%۳۹/۴۹	ظرفیت خسارت ناخالص
%۳۲/۱۹	%۳۵/۲۱	%۳۴/۹۳	%۲۸/۷۴	%۲۹/۸۱	ظرفیت خسارت خالص
					۲- شرکتهای اتکائی (شامل قبولی از خارج)
۸۵/۲	۸۷/۲	۶۸/۳	۷۰/۸	۴۹/۹	حق بیمه ناخالص
۳۷/۶	۴۱/۸	۳۴/۴	۴۲/۷	۳۵/۹	حق بیمه خالص
۱۲۶/۳	۵۸/۵	۴۱/۹	۴۸/۷	۳۱/۳	خسارت ناخالص
۲۲/۲	۲۵	۱۲/۳	۲۳/۷	۲۰/۸	خسارت خالص
%۱۴۸/۲۳	%۶۷/۱۵	%۶۱/۴۵	%۶۸/۸۸	%۶۲/۶۸	ظرفیت خسارت ناخالص
%۵۹/۰۴	%۳۵/۶۷	%۵۵/۴۸	%۵۵/۴۸	%۵۷/۸۸	ظرفیت خسارت خالص
					۳- شرکتهای واسطه
۵۹/۷	۳۴/۲	۱۸/۸	۱۰/۸	۵/۹	حق بیمه ناخالص
۶/۹	۳/۹	۲/۹	۱/۲	۰/۷	کارمزد و حق بروکری

جدول شماره ۳ اطلاعات مالی در مورد شرکتهای بیمه مستقیم و اتکائی (ارقام به میلیارد روپیه اندونزی)

۱۹۸۴	۱۹۸۳	۱۹۸۲	۱۹۸۱	۱۹۸۰	
۵۴۲/۵	۴۶۴/۵	۳۵۴/۹	۲۵۱/۳	۱۸۴/۸	دارائیها
۲۳۱/۹	۲۴۸/۸	۱۶۵/۶	۱۱۷/۶	۸۲/۵	دارائیهای جاری
۲۴۸/۹	۱۵۹/۹	۱۵۱/۶	۱۰۵/۳	۷۷/۲	سرمایه گذاریها
۲۳۰/۷	۱۳۶/۱	۱۳۷/۶	۱۰۱/۹	۶۶/۹	سپردههای قانونی وسایر سپردهها
۱۸/۳	۲۳/۸	۱۴	۳/۴	۱۰/۳	سایر سرمایه گذاریها
۶۱/۶	۵۵/۸	۳۷/۷	۲۸/۴	۲۴/۹	دارائیهای ثابت
۳۷۷/۸	۴۰۰/۴	۲۷۳	۱۹۰/۳	۱۳۲/۷	بدهکاریها
۲۹۲/۵	۲۵۴/۵	۱۵۱/۴	۸۲/۳	۵۳/۳	بدهیهای جاری
۰/۵	۰/۳	۰/۰۵	۰/۶	۰/۳	بدهیها
۸۴/۸	۲۴۵/۵	۱۲۱/۶	۱۰۷/۳	۷۹/۲	ذخایر فنی
۱۱۲/۸	۴۸/۸	۳۷/۱	۳۰	۲۲/۳	سرمایه پرداخت شده
۱۷/۹	۱۵/۳	۴۴/۸	۳۱	۲۹/۷	مازاد نگهداری شده
۱۶۴/۷	۶۴/۱	۸۱/۹	۶۱	۵۲	خالص ارزش

جدول شماره ۴

آمار بیمه‌های غیر زندگی

سال	تعداد بیمه‌نامه‌ها	سرمایه بیمه شده به میلیون روپیه	حق بیمه ناخالص به میلیون روپیه	ذخیره حق بیمه‌ها به میلیون روپیه	بیمه‌نامه‌های جدید	بیمه‌نامه‌های فسخی	سرمایه‌گذاری به میلیون روپیه
۱۹۸۰	۲۷۵/۷۷۳	۱/۲۷۵/۱۹۰	۵۹/۱۹۱	۹۰/۴۶۸	۴۱۳/۳۲۳	۱۵۴/۶۹۳	۵۹/۴۰۸
۱۹۸۱	۲/۳۹۷/۱۶۳	۱/۶۴۰/۳۶۰	۷۳/۵۷۰	۱۲۳/۴۴۷	۴۲۷/۷۹۹	۲۱۹/۵۲۸	۸۳/۵۶۰
افزایش	%۱۰/۱۷	%۲۸/۶۴	%۲۴/۲۹	%۳۶/۴۵	%۳/۵	%۴۱/۹۱	%۴۰/۶۵
۱۹۸۲	۲/۶۶۷/۱۳۱	۱/۹۳۴/۷۹۶	۹۳/۵۷۵	۱۶۱/۶۴۲	۷۴۳/۹۱۷	۱۴۸/۵۵۷	۱۱۱/۶۵۱
افزایش (کاهش)	%۱۱/۲۶	%۱۷/۹۵	%۲۷/۱۹	%۳۰/۹۴	%۷۳/۸۹	%۳۲/۳۳	%۳۳/۶۲
۱۹۸۳	۲/۸۳۶/۰۶۱	۲/۷۲۸/۸۰۵	۱۴۰/۲۴۴	۲۲۸/۵۴۷	۸۲۵/۱۱۰	۲۵۶/۳۷۹	۱۶۹/۹۴۶
افزایش	%۶/۳۳	%۴۱/۰۴	%۴۹/۸۷	%۴۱/۳۹	%۱۳/۶۰	%۷۲/۵۹	%۵۲/۲۱
۱۹۸۴	۳/۰۰۰/۲۵۷	۲/۸۹۴/۰۲۰	۱۶۹/۱۵۴	۴۰۵/۲۴۳	۸۵۶/۱۶۰	۳۸۵/۶۲۸	۱۹۴/۰۵۳
افزایش	%۵/۷۹	%۶/۰۵	%۲۰/۶۱	%۷۷/۳۱	%۱/۳۱	%۵۰/۴۱	%۱۴/۱۹